

III

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību)

TIESĪBU AKTI, KAS PIENĒMTI, PIEMĒROJOT LES VI SADAĻU

PADOMES PAMATLĒMUMS 2008/909/TI

(2008. gada 27. novembris)

par savstarpējas atzišanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 31. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes ierosmi,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

(1) Eiropadome 1999. gada 15. un 16. oktobra sanāksmē Tampērē apstiprināja savstarpējās atzišanas principu, kam Savienībā būtu jāklūst par pamatu tiesu iestāžu sadarbībai gan civilīetās, gan krimināllietās.

(2) Padome 2000. gada 29. novembrī saskaņā ar Tampērē izdarītajiem secinājumiem pieņēma pasākumu programmu, lai īstenotu principu, kas paredz tādu lēmumu savstarpēju atzišanu, kas pieņemti krimināllietās⁽¹⁾; šajā programmā tā aicināja novērtēt nepieciešamību ieviest modernus mehānismus, kas vajadzīgi, lai savstarpēji atzītu galīgos spriedumus, kas paredz brīvības atņemšanu (14. pasākums), kā arī, lai paplašinātu notiesāto personu nodošanas principa piemērošanu, attiecinot to uz personām, kas dzīvo kādā no dalībvalstīm (16. pasākums).

(3) Saskaņā ar Hāgas programmu par brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanu Eiropas Savienībā⁽²⁾ dalībvalstīm ir jāpabeidz pasākumu programma, jo īpaši attiecībā uz galīgo brīvības atņemšanas sodu izpildi.

(4) Visas dalībvalstis ir ratificējušas Eiropas Padomes 1983. gada 21. marta Konvenciju par notiesātu personu nodošanu. Saskaņā ar minēto konvenciju notiesātās personas atlikušā soda izciešanai var nodot tikai to valstspiederības valstij un tikai ar attiecīgo personu un iesaistīto valstu piekrišanu. Minētās konvencijas 1997. gada 18. decembra Papildprotokolu, kurā, ievērojot dažus nosacījumus, paredzēta personas nodošana bez tās piekrišanas, nav ratificējušas visas dalībvalstis. Neviens no abiem instrumentiem neuzliek par vispārēju pienākumu uzņemt notiesātas personas soda vai piespiedu līdzekļa izpildei.

(5) Procesuālās tiesības kriminālprocesā ir būtisks elements, lai tiesu iestāžu sadarbībā nodrošinātu dalībvalstu savstarpēju uzticēšanos. Dalībvalstu attiecības, kas balstās uz īpašas savstarpējas uzticēšanās pārējo dalībvalstu tiesību sistēmām, ļauj izpildes valstij atzīt sprieduma valsts iestāžu pieņemtus nolēmumus. Tādēļ būtu jāvērs plašumā Eiropas Padomes instrumentos paredzētā sadarbība, izpildot spriedumus krimināllietās, jo īpaši gadījumos, ja attiecībā uz Savienības pilsoņiem ir pieņemts spriedums krimināllietā un tiem ir piespriests brīvības atņemšanas sods vai kāds ar brīvības atņemšanu saistīts pasākums. Neatkarīgi no vajadzības sniegt notiesātajai personai pietiekamas garantijas viņas dalībai tiesvedībā vairs nevajadzētu būt noteicošajai, visos gadījumos piemērojot prasību, ka ir vajadzīga attiecīgās personas piekrišana spriedumu pārsūtīt uz citu dalībvalsti, lai to tur atzītu un izpildītu pieņemto sodu.

⁽¹⁾ OV C 12, 15.1.2001., 10. lpp.

⁽²⁾ OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.

- (6) Šis pamatlēmums būtu jāsteno un jāpieņem, ievērojot vienlīdzības, godīguma un saprātīguma pamatprincipus.
- (7) Pamatlēmuma 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir neobligāts noteikums, kas dod iespēju spriedumu un apliecināto dokumentu nosūtīt, piemēram, uz notiesātās personas valstspiederības dalībvalsti, gadījumos, kas nav 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie, vai arī uz dalībvalsti, kurā notiesātā persona dzīvo un kurā tā ir vismaz piecus gadus nepārtraukti likumīgi uzturējusies, un kurā tā saglabās pastāvīgas uzturēšanās tiesības.
- (8) Ja spriedumu un apliecināto dokumentu nosūta atbilstīgi Pamatlēmuma 4. panta 1. punkta c) apakšpunktam, tad pirms tam jānotiek sprieduma valsts un izpildes valsts kompetento iestāžu konsultācijām, kā arī jāsaņem izpildes valsts kompetentās iestādes piekrišana. Kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā tādi aspekti kā, piemēram, uzturēšanās ilgums vai citas saistības ar izpildes valsti. Ja notiesāto personu ir iespējams nodot gan kādai no dalībvalstīm, gan trešai valstij saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai starptautiskiem instrumentiem, sprieduma un izpildes valsts kompetentās iestādes konsultējoties apsver, vai soda izpilde izpildes valstī veicinātu sociālās rehabilitācijas mērķa sasniegšanu labāk nekā izpilde trešā valstī.
- (9) Soda izpildei izpildes valstī vajadzētu palielināt nosodītās personas sociālās rehabilitācijas iespēju. Lai pārliecinātos par to, ka soda izpilde izpildes valstī atbildīs mērķim sekmēt notiesātās personas sociālo rehabilitāciju, sprieduma valsts kompetentajai iestādei vajadzētu ņemt vērā tādus aspektus kā, piemēram, personas piesaiste izpildes valstij, vai šī persona izpildes valstī uzskata par vietu, ar kuru viņu saista ģimene, valoda, kultūra, sociālas vai ekonomiskas un citas saiknes.
- (10) Notiesātās personas viedoklis, kas minēts 6. panta 3. punktā, var būt lietderīgs, galvenokārt piemērojot 4. panta 4. punktu. Vārdi "jo īpaši" ir paredzēti, lai attiecinātu to arī uz gadījumiem, kad notiesātās personas viedoklis iekļautu informāciju, kas noderētu saistībā ar neatzīšanu un neizpildi. Pamatlēmuma 4. panta 4. punkta un 6. panta 3. punkta noteikumi nevar būt par pamatu atteikumam saistībā ar sociālo rehabilitāciju.
- (11) Polijai vajag vairāk laika nekā citām dalībvalstīm, lai praktiski un materiāli sagatavotos citās valstīs notiesātu Polijas pilsoņu nodošanai, jo īpaši ņemot vērā Polijas pilsoņu palielināto mobilitāti Savienībā. Šā iemesla dēļ būtu jāparedz ierobežota atkāpe uz laiku, ne ilgāku par pieciem gadiem.
- (12) Šis pamatlēmums būtu jāpieņem *mutatis mutandis* arī sodu izpildei lietās, uz ko attiecas 4. panta 6. punkts un 5. panta 3. punkts Padomes Pamatlēmumā 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ⁽¹⁾. Tas *inter alia* nozīmē, ka, neskarot minēto pamatlēmumu, izpildes valsts varētu pārbaudīt neatzīšanas un neizpildes pamata esamību, kā noteikts šā pamatlēmuma 9. pantā, tostarp – pārbaudot abpusējo sodāmību tiktāl, ciktāl izpildes valsts ir deklarējusi abpusējās sodāmības pārbaudes saglabāšanu saskaņā ar šā pamatlēmuma 7. panta 4. punktu, veicot šo pārbaudi kā nosacījumu sprieduma atzīšanai un izpildei, lai apsvērtu, vai nodot personu vai izpildīt sodu gadījumos, kuri atbilst Pamatlēmuma 2002/584/TI 4. panta 6. punktam.
- (13) Šajā pamatlēmumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tās VI nodaļā. Nekas šajā pamatlēmumā nebūtu jāinterpretē kā aizliegums atteikt lēmuma izpildi, ja, pamatojoties uz objektīviem apstākļiem, ir iemesls domāt, ka sods ir piespriedis, lai personu sodītu tās dzimuma, rases, reliģijas, etniskās izcelsmes, valstiskās piederības, valodas, politisko uzskatu vai seksuālās orientācijas dēļ, vai ka šīs personas stāvokli varētu pasliktināt jebkura minētā iemesla dēļ.
- (14) Šim pamatlēmumam nebūtu jāliedz nevienai dalībvalstij piemērot tās konstitucionālos noteikumus attiecībā uz taisnīgu tiesu, biedrošanās brīvību, preses brīvību un izteiksmes brīvību citos plašsaziņas līdzekļos.

⁽¹⁾ OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.

- (15) Šis pamatlēmums būtu jāpieņem saskaņā ar Savienības pilsoņu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, kas paredzētas Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 18. pantā.
- (16) Šis pamatlēmums būtu jāpieņem saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši ietverot Padomes Direktīvu 2003/86/EK ⁽¹⁾, Padomes Direktīvu 2003/109/EK ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/38/EK ⁽³⁾.
- (17) Ja šajā pamatlēmumā ir dota atsauce uz valsti, kurā notiesātā persona "dzīvo", tas norāda uz vietu, kurai attiecīgā persona ir piesaistīta, pamatojoties uz tādiem elementiem kā pastāvīgā dzīvesvieta, ģimene, sociālās un profesionālās saites.
- (18) Piemērojot 5. panta 1. punktu, vajadzētu būt iespējai nosūtīt spriedumu vai tā apstiprinātu kopiju un apliecināto dokumentu izpildes valsts kompetentajai iestādei ar jebkādiem rakstiski reģistrējamiem līdzekļiem, piemēram, pa e-pastu un faksu, apstākļos, kas dod iespēju izpildes valstij noteikt tā autentiskumu.
- (19) Gadījumos, kas minēti 9. panta 1. punkta k) apakšpunktā, izpildes valstij, pirms tā atsakās atzīt un īstenot sodu, kurš ietver pasākumu, kas nav brīvības atņemšanas sods, vajadzētu apsvērt iespēju pielāgot šo sodu saskaņā ar šo pamatlēmumu.
- (20) Atteikuma pamatu, kas minēts 9. panta 1. punkta k) apakšpunktā, var piemērot arī gadījumos, ja personu atzīst par nevainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, lai arī kompetentā iestāde ir piemērojusi pasākumu, kas ietver brīvības atņemšanu, izņemot brīvības atņemšanas sodu kā noziedzīga nodarījuma sekas.
- (21) Ar teritorialitāti saistītais atteikuma pamats būtu jāpieņem tikai izņēmuma gadījumos un ievērojot to, lai notiktu pēc iespējas plašāka sadarbība saskaņā ar šā pamatlēmuma noteikumiem, kā arī ņemot vērā tā mērķi. Ikvienu lēmumu piemērot šo atteikuma pamatu vajadzētu katrā konkrētā gadījumā pamatot ar analīzi, un sprieduma valsts un izpildes valsts kompetentajām iestādēm būtu savstarpēji jāapspriežas.
- (22) Pamatlēmuma 12. panta 2. punktā minētais termiņš dalībvalstīm būtu jāīsteno tā, lai parasti galīgais lēmums, tostarp apelācijas procedūra, būtu izpildīts 90 dienās.
- (23) 18. panta 1. punktā noteikts, ka, neskarot 2. punktā uzskaitītos izņēmumus, īpašā noteikuma principu piemēro, ja persona ir nodota izpildes valstij. Tādēļ tas nebūtu jāpieņem, ja persona nav nodota izpildes valstij, piemēram, ja persona ir aizbēgusi uz izpildes valsti,

IR PIENĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Definīcijas

Šajā pamatlēmumā:

- a) "spriedums" ir galīgs sprieduma valsts tiesas pieņemts galīgais lēmums vai rīkojums, ar ko piespriež sodu fiziskai personai;
- b) "sods" ir jebkurš brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts pasākums, kas, pamatojoties uz kriminālprocesu, ir piespriests uz noteiktu vai nenoteiktu laiku par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;
- c) "sprieduma valsts" ir dalībvalsts, kurā ir pieņemts spriedums;
- d) "izpildes valsts" ir dalībvalsts, kurai ir pārsūtīts spriedums, lai to atzītu un izpildītu.

2. pants

Kompetento iestāžu noteikšana

1. Katra dalībvalsts, kad tā ir sprieduma valsts vai izpildes valsts, informē Padomes Ģenerālsēkretariātu par to, kura iestāde vai iestādes saskaņā ar tās tiesību aktiem ir kompetentas saskaņā ar šo pamatlēmumu.

2. Padomes Ģenerālsēkretariāts saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.

⁽³⁾ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

3. pants

Mērķis un darbības joma

1. Šā pamatlēmuma mērķis ir izstrādāt noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstij jāatzīst spriedums un jāizpilda sods, lai sekmētu notiesātās personas sociālo rehabilitāciju.

2. Šo pamatlēmumu piemēro, ja notiesātā persona atrodas sprieduma valstī vai izpildes valstī.

3. Šis pamatlēmums attiecas tikai uz spriedumu atzīšanu un sodu izpildi šā pamatlēmuma izpratnē. Tas, ka līdztekus piespriestajam sodam ir piespriests arī naudassods un/vai pieņemts konfiskācijas rīkojums, kas nav vēl samaksāts, atgūts vai izpildīts, neliedz pārsūtīt spriedumu. Tādu naudassodu un konfiskācijas rīkojumu atzīšana un izpilde citās dalībvalstīs balstās uz instrumentiem, ko dalībvalstis piemēro savstarpēji, jo īpaši uz Padomes Pamatlēmumu 2005/214/TI (2005. gada 24. februāris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu finansiālām sankcijām⁽¹⁾ un Padomes Pamatlēmumu 2006/783/TI (2006. gada 6. oktobris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem⁽²⁾.

4. Šis pamatlēmums negroza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kas noteikti Līguma 6. pantā.

II NODAĻA

SPRIEDUMU ATZĪŠANA UN SODU IZPILDE

4. pants

Kritēriji sprieduma un apliecinotā dokumenta pārsūtīšanai uz citu dalībvalsti

1. Ar noteikumu, ka notiesātā persona atrodas sprieduma valstī vai izpildes valstī, un ar noteikumu, ka šī persona ir devusi savu piekrišanu, kā noteikts saskaņā ar 6. pantu, spriedumu līdz ar apliecinotā dokumentu, kura veidlapas paraugs dots I pielikumā, var nosūtīt uz vienu no šīm dalībvalstīm:

a) uz notiesātās personas valstspiederības dalībvalsti, kurā šī persona dzīvo; vai

b) uz valstspiederības dalībvalsti, kas nav valsts, kurā šī persona dzīvo, uz kuru notiesāto personu paredzēts izraidīt pēc soda

izciešanas, pamatojoties uz izraidīšanas vai izsūtīšanas rīkojumu, kas iekļauts spriedumā vai tiesas vai administratīvā nolēmumā vai jebkurā citā pasākumā, kas izriet no minētā sprieduma; vai

c) uz jebkuru dalībvalsti, kura nav minēta a) vai b) apakšpunktā, kuras kompetentā iestāde ir piekritusi, ka šai valstij pārsūta spriedumu un apliecinotā dokumentu.

2. Spriedumu un apliecinotā dokumenta pārsūtīšana var notikt, ja vajadzības gadījumā pēc sprieduma valsts un izpildes valsts kompetento iestāžu konsultēšanās sprieduma valsts kompetentā iestāde ir pārliecināta, ka sprieduma izpilde izpildes valstī atbildīs mērķim sekmēt notiesātās personas sociālo rehabilitāciju.

3. Pirms sprieduma un apliecinotā dokumenta pārsūtīšanas sprieduma valsts kompetentā iestāde ar jebkādiem piemērotiem līdzekļiem var konsultēties ar izpildes valsts kompetento iestādi. Konsultācijas ir obligātas 1. punkta c) apakšpunktā minētajos gadījumos. Šādos gadījumos izpildes valsts kompetentā iestāde nekavējoties informē sprieduma valsti par lēmumu piekrist vai nepiekrist sprieduma pārsūtīšanai.

4. Šo konsultāciju laikā izpildes valsts kompetentā iestāde var sniegt sprieduma valsts kompetentajai iestādei pamatotu atzinumu par to, ka soda izpilde izpildes valstī neveicinātu notiesātās personas sociālo rehabilitāciju un veiksmīgu reintegrāciju sabiedrībā.

Gadījumos, ja nav notikušas konsultācijas, šādu atzinumu var sniegt nekavējoties pēc sprieduma un apliecinotā dokumenta nosūtīšanas. Sprieduma valsts kompetentā iestāde ņem vērā šos apsvērumus un izlemj, vai atsaukt apliecinotā dokumentu.

5. Izpildes valsts var arī pēc savas ierosmes lūgt sprieduma valsti pārsūtīt spriedumu līdz ar apliecinotā dokumentu. Notiesātā persona arī var lūgt sprieduma valsts vai izpildes valsts kompetentās iestādes uzsākt procedūru sprieduma un apliecinotā dokumenta pārsūtīšanai saskaņā ar šo pamatlēmumu. Lūgumi, kas izteikti saskaņā ar šo punktu, nerada pienākumu sprieduma valstij pārsūtīt spriedumu līdz ar apliecinotā dokumentu.

⁽¹⁾ OV L 76, 22.3.2005., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 328, 24.11.2006., 59. lpp.

6. Īstenojot pamatlēmumu, dalībvalstis paredz pasākumus, kuros jo īpaši ņem vērā mērķi sekmēt notiesātās personas sociālo rehabilitāciju un kuri ir pamats, saskaņā ar ko attiecīgās kompetentās iestādes lemj par to, vai piekrist pārsūtīt spriedumu un apliecinājošo dokumentu 1. punkta c) apakšpunktam atbilstīgos gadījumos.

7. Katra dalībvalsts vai nu pieņemot šo pamatlēmumu, vai vēlāk var paziņot Padomes Ģenerālsēkretariātam, ka attiecībās ar citām dalībvalstīm, kas iesniegušas tādu pašu paziņojumu, nav jāprasa tās iepriekšēja piekrišana saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, lai pārsūtītu spriedumu un apliecinājošo dokumentu:

- a) ja notiesātā persona dzīvo un ir vismaz piecus gadus nepārtraukti likumīgi uzturējusies izpildes valstī un tā saglabās pastāvīgas uzturēšanās tiesības šajā valstī, un/vai
- b) ja notiesātā personai ir izpildes valsts valstspiederīgais – gadījumos, kas nav paredzēti 1. punkta a) un b) apakšpunktā.

Gadījumos, kas minēti a) apakšpunktā, pastāvīgas uzturēšanās tiesības nozīmē, ka attiecīgai personai:

- ir tiesības pastāvīgi uzturēties attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno Kopienas tiesību aktus, kas pieņemti, pamatojoties uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 18., 40., 44. un 52. pantu, vai
- ir derīga uzturēšanās atļauja attiecīgajā dalībvalstī kā pastāvīgi dzīvojošai personai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno Kopienas tiesību aktus, kas pieņemti, pamatojoties uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 63. pantu, attiecībā uz dalībvalstīm, kurām piemēro šos Kopienas tiesību aktus, vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem attiecībā uz dalībvalstīm, kurām nepiemēro šos Kopienas tiesību aktus.

5. pants

Sprieduma un apliecinājošā dokumenta pārsūtīšana

1. Spriedumu vai tā apstiprinātu kopiju līdz ar apliecinājošo dokumentu sprieduma valsts kompetentā iestāde tieši pārsūta izpildes valsts kompetentajai iestādei jebkurā veidā, ar ko var iegūt rakstisku apliecinājumu, un tādos apstākļos, lai izpildes valsts varētu noteikt tā autentiskumu. Sprieduma oriģinālu vai

tā apstiprinātu kopiju un apliecinājošā dokumenta oriģinālu nosūta izpildes valstij, ja tā to lūdz. Visi oficiālie sakari arī notiek tieši starp minētajām kompetentajām iestādēm.

2. Apliecinājošo dokumentu paraksta, un tā satura pareizību apliecina kompetenta sprieduma valsts iestāde.

3. Sprieduma valsts spriedumu līdz ar apliecinājošo dokumentu vienlaicīgi nosūta tikai vienai izpildes valstij.

4. Ja sprieduma valsts kompetentajai iestādei nav zināma izpildes valsts kompetentā iestāde, sprieduma valsts iestāde veic visu nepieciešamo izziņas darbu, tostarp izmantojot ar Padomes Vienoto rīcību 98/428/TI⁽¹⁾ izveidotā Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunktus, lai iegūtu informāciju no izpildes valsts.

5. Ja izpildes valsts iestādes, kas saņem spriedumu līdz ar apliecinājošo dokumentu, kompetencē nav to atzīt un veikt tā izpildei vajadzīgos pasākumus, tā, *ex officio*, pārsūta spriedumu līdz ar apliecinājošo dokumentu izpildes valsts kompetentajai iestādei un par to attiecīgi informē sprieduma valsts kompetento iestādi.

6. pants

Notiesātās personas viedoklis un tās informēšana

1. Neskarot 2. punktu, spriedumu līdz ar apliecinājošo dokumentu var nosūtīt uz izpildes valsti soda atzīšanas un izpildes nolūkos tikai ar notiesātās personas piekrišanu saskaņā ar sprieduma valsts tiesību aktiem.

2. Notiesātās personas piekrišana nav vajadzīga, ja spriedumu līdz ar apliecinājošo dokumentu nosūta:

- a) uz notiesātās personas valstspiederības dalībvalsti, kurā tā dzīvo;
- b) uz dalībvalsti, uz kuru notiesāto personu paredzēts izraidīt pēc soda izciešanas, pamatojoties uz izraidīšanas vai izsūtīšanas rīkojumu, kas iekļauts spriedumā vai tiesas vai administratīvā nolēmumā vai jebkurā citā pasākumā, kas izriet no minētā sprieduma;

⁽¹⁾ OV L 191, 7.7.1998., 4. lpp.

c) uz dalībvalsti, uz kuru notiesātā persona ir aizbēgusi vai citādi atgrieziesies sakarā ar to, ka sprieduma valstī pret to uzsākta tiesvedība krimināllietā vai pēc notiesājoša sprieduma minētajā sprieduma valstī.

3. Visos gadījumos, ja notiesātā persona vēl ir sprieduma valstī, tai dod iespēju paust savu viedokli mutiski vai rakstiski. Minēto iespēju dod šīs personas juridiskam pārstāvim, ja sprieduma valsts uzskata to par vajadzīgu, ņemot vērā notiesātās personas vecumu vai fizisko vai psihisko stāvokli.

Pieņemot lēmumu par sprieduma un apliecinošā dokumenta pārsūtīšanu, ņem vērā notiesātās personas viedokli. Ja persona ir izmantojusi šajā punktā noteikto iespēju, notiesātās personas viedokli nosūta izpildes valstij, jo īpaši ņemot vērā 4. panta 4. punktu. Ja notiesātā persona savu viedokli ir darījusi zināmu mutiski, sprieduma valsts nodrošina, ka izpildes valstij ir pieejams šāds viedokļa rakstisks pieraksts.

4. Sprieduma valsts kompetentā iestāde notiesāto personu tai saprotamā valodā informē, ka tā pieņēmusi lēmumu pārsūtīt spriedumu līdz ar apliecinošo dokumentu, izmantojot veidlapas paraugu, kas dots II pielikumā. Ja laikā, kad pieņem minēto lēmumu, notiesātā persona atrodas izpildes valstī, veidlapu pārsūta izpildes valstij, kas attiecīgi informē notiesāto personu.

5. Pamatlēmuma 2. punkta a) apakšpunktu nepiemēro Polijai kā sprieduma un izpildes valstij gadījumos, kad spriedums pieņemts pirms piecu gadu termiņa beigām no 2011. gada 5. decembra. Polija jebkurā laikā var paziņot Padomes Ģenerālsekretariātam par to, ka tā vairs nevēlas izmantot šo atkāpi.

7. pants

Abpusējā sodāmība

1. Ievērojot šā pamatlēmuma noteikumus, šādi nodarījumi, nepārbaudot to abpusējo sodāmību, ir pamats sprieduma atzīšanai un piespriedē soda izpildei, ja saskaņā ar sprieduma valsts tiesību aktiem tie ir sodāmi ar sodu vai pasākumu, kas ietver brīvības atņemšanu uz maksimāli trim gadiem, un tādā veidā, kā tie ir definēti sprieduma valsts tiesību aktos:

— dalība noziedzīgā organizācijā,

— terorisms,

— cilvēku tirdzniecība,

— bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija,

— narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība,

— ieroču, municijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība,

— korupcija,

— krāpšana, tostarp krāpšana, kas apdraud Eiropas Kopienu finanšu intereses 1995. gada 26. jūlija Konvencijas par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību nozīmē⁽¹⁾,

— noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana,

— naudas, tostarp *euro*, viltošana,

— datornoziedzumi,

— noziedzumi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku sugu un apdraudētu augu sugu un šķirņu, kā arī apdraudētu augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība,

— palīdzība nelikumīgi ieceļot un uzturēties,

— slepkavība, smagi miesas bojājumi,

— cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība,

— personas nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana,

— rasisms un ksenofobija,

— organizēta vai bruņota laupīšana,

— kultūras priekšmetu, tostarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība,

— krāpšana,

⁽¹⁾ OV C 316, 27.11.1995., 49. lpp.

- rekets un izspiešana,
- izstrādājumu viltošana un pirātisms,
- administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība,
- maksāšanas līdzekļu viltošana,
- hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība,
- kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība,
- zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība,
- izvarošana,
- dedzināšana,
- noziegumi, kuri ir Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā,
- gaisakuģa vai kuģa nelikumīga sagrābšana,
- sabotāža.

2. Apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un ievērojot Līguma par Eiropas Savienību 39. panta 1. punktu, Padome jebkurā laikā var vienprātīgi nolemt 1. punktā norādītajam sarakstam pievienot citas nodarījumu kategorijas. Ņemot vērā ziņojumu, ko Padomei iesniedz saskaņā ar šā pamatlēmuma 29. panta 5. punktu, tā izvērtē to, vai saraksts būtu jāpaplašina vai jāgroza.

3. Attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem neattiecas 1. punkts, izpildes valsts sprieduma atzīšanu un soda izpildi var pakļaut nosacījumam, ka tā attiecas uz darbību, ko atzīst par nodarījumu arī saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, neatkarīgi no šā nodarījuma sastāva elementiem vai apraksta.

4. Katra dalībvalsts, pieņemot šo pamatlēmumu vai vēlāk, ar deklarāciju, ko iesniedz Padomes Ģenerālsekretariātam, drīkst paziņot, ka tā nepiemēros 1. punktu. Šādu deklarāciju var

atsaukt jebkurā laikā. Šādas deklarācijas vai deklarāciju atsaukumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

8. pants

Sprieduma atzīšana un soda izpilde

1. Saskaņā ar 4. pantu pārsūtīto spriedumu un pēc tam, kad veikta procedūra atbilstīgi 5. pantam, izpildes valsts kompetentā iestāde atzīst un tūlīt veic visus soda izpildei vajadzīgos pasākumus, izņemot gadījumus, kad tā nolemj izmantot kādu no 9. pantā paredzētajiem sprieduma neatzīšanas un neizpildīšanas pamatiem.

2. Ja soda ilgums neatbilst izpildes valsts tiesību aktiem, izpildes valsts kompetentā iestāde var nolemt sodu pielāgot, bet tikai tad, ja minētais sods pārsniedz augstāko iespējamo sodu, kas paredzēts attiecībā uz līdzīgiem nodarījumiem saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem. Pielāgotais sods nav mazāks par augstāko iespējamo sodu, kas paredzēts attiecībā uz līdzīgiem nodarījumiem saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem.

3. Ja soda veids neatbilst izpildes valsts tiesību aktiem, izpildes valsts kompetentā iestāde var pielāgot to sodam vai pasākumam, kas paredzēts šīs valsts tiesību aktos attiecībā uz līdzīgiem nodarījumiem. Tāds sods vai pasākums pēc iespējas atbilst sodam, kas piespriests sprieduma valstī, un tādēļ sodu nepārvērš par naudassodu.

4. Pielāgotais sods nepastiprina sprieduma valstī piespriesto sodu saistībā ar tā veidu vai ilgumu.

9. pants

Neatzīšanas un neizpildīšanas pamats

1. Izpildes valsts kompetentā iestāde var atteikties atzīt spriedumu un izpildīt sodu, ja:

a) 4. pantā minētais apliecinātais dokuments ir nepilnīgs vai kļaidi neatbilst spriedumam un tas nav aizpildīts vai izlabots izpildes valsts kompetentās iestādes noteiktā pieņemamā termiņā;

b) nav izpildīti 4. panta 1. punktā minētie kritēriji;

c) soda izpilde būtu pretrunā *ne bis in idem* principam;

- d) 7. panta 3. punktā minētā gadījumā un, ja izpildes valsts saskaņā ar 7. panta 4. punktu ir iesniegusi deklarāciju, 7. panta 1. punktā minētā gadījumā spriedums attiecas uz darbībām, kuras saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem neatzītu par nodarījumu. Tomēr attiecībā uz nodokļiem vai nodevām, muitu un valūtas maiņu sprieduma izpildi nedrīkst atteikt, pamatojoties uz to, ka izpildes valsts tiesību akti neparedz tādas pašas normas par nodokļiem, nodevām un muitas un valūtas maiņas noteikumiem kā sprieduma valsts tiesību aktos;
- e) saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem soda izpildei ir iestāties noilgums;
- f) izpildes valsts tiesību aktos ir paredzēta imunitāte, kas soda izpildi padara neiespējamu;
- g) sods ir piespriests personai, kuru saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem tās vecuma dēļ nevarētu saukt pie krimināltbildības par darbībām, par kurām spriedums ir pieņemts;
- h) brīdī, kad izpildes valsts kompetentā iestāde ir saņēmusi spriedumu, soda atlikušais izpildes laiks ir šāks nekā seši mēneši;
- i) spriedums ir pieņemts *in absentia*, ja vien apliecinātajā dokumentā nav norādīts, ka attiecīgā persona ir bijusi personīgi uzaicināta vai ar tāda pārstāvja starpniecību, kas ir kompetents atbilstīgi sprieduma valsts tiesību aktiem, informēta par to, kad un kur notiks attiecīgās lietas izskatīšana, kuras rezultātā pieņemts aizmuguriskais spriedums, vai arī ja šī persona ir darījusi zināmu kompetentajai iestādei, ka tā lietu neapstrīd;
- j) izpildes valsts, pirms pieņem lēmumu atbilstīgi 12. panta 1. punktam, iesniedz lūgumu saskaņā ar 18. panta 3. punktu, bet sprieduma valsts saskaņā ar 18. panta 2. punkta g) apakšpunktu nepiekrīt, ka attiecīgo personu izpildes valstī vajā, notiesā vai kā citādi tai atņem brīvību par nodarījumu, kas izdarīts pirms nodošanas un kas nav nodarījums, kura dēļ persona bija nodota;
- k) sodā iekļauts ar psihiatrisku vai veselības aprūpi saistīts pasākums vai cits ar brīvības atņemšanu saistīts pasākums, ko, neskarot 8. panta 3. punktu, izpildes valsts nevar izpildīt saskaņā ar tās tiesību sistēmu vai veselības aprūpes sistēmu;
- l) spriedums attiecas uz noziedzīgiem nodarījumiem, ko atbilstīgi izpildes valsts tiesību aktiem uzskata par tādiem, kuri

pilnībā izdarīti vai arī kuru lielākā daļa vai būtiska daļa izdarīta šīs valsts teritorijā vai vietā, kas ir vienlīdz uzskatāma par tās teritoriju.

2. Visus lēmumus saskaņā ar šā panta 1. punkta l) apakšpunktu saistībā ar nodarījumiem, kas daļēji izdarīti izpildes valsts teritorijā vai vietā, kas ir vienlīdz uzskatāma par tās teritoriju, pieņem izpildes valsts kompetentā iestāde, īpašā situācijā un izskatot katru gadījumu atsevišķi, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, un jo īpaši to, vai attiecīgā nodarījuma lielākā vai būtiska daļa ir izdarīta sprieduma valstī.

3. Gadījumos, kas minēti 1. punkta a), b), c), i), k) un l) apakšpunktā, pirms pieņemt lēmumu neatzīt spriedumu un neizpildīt sodu, izpildes valsts kompetentā iestāde ar jebkādiem piemērotiem līdzekļiem konsultējas ar sprieduma valsts kompetento iestādi un vajadzības gadījumā lūdz tai nekavējoties sniegt jebkādu vajadzīgu papildinformāciju.

10. pants

Daļēja atzīšana un izpilde

1. Ja izpildes valsts kompetentā iestāde apsvērtu sprieduma atzīšanu un soda izpildi daļēji, tā, pirms pieņemt lēmumu atteikt sprieduma atzīšanu un soda izpildi pilnībā, var konsultēties ar sprieduma valsti, lai rastu vienošanos, kā noteikts 2. punktā.

2. Sprieduma un izpildes valsts kompetentās iestādes katrā konkrētā gadījumā var vienoties daļēji atzīt un izpildīt sodu saskaņā ar šo iestāžu paredzētiem nosacījumiem ar noteikumu, ka soda ilgums tā rezultātā nepagarinās. Ja šādas vienošanās nav, apliecināto dokumentu atsauc.

11. pants

Sprieduma atzīšanas atlikšana

Ja 4. pantā minētais apliecinātais dokuments ir nepilnīgs vai klaji neatbilst spriedumam, sprieduma atzīšanu izpildes valstī var atlikt uz izpildes iestādes paredzētu saprātīgu laikposmu, līdz apliecinātais dokuments tiek aizpildīts vai izlabots.

12. pants

Lēmums par soda izpildi un termiņi

1. Izpildes valsts kompetentā iestāde pēc iespējas ātri pieņem lēmumu par to, vai atzīt spriedumu un izpildīt sodu, un informē sprieduma valsti par to, kā arī par jebkuru lēmumu pielāgot sodu saskaņā ar 8. panta 2. un 3. punktu.

2. Ja vien nav pamata atlikšanai saskaņā ar 11. pantu vai saskaņā ar 23. panta 3. punktu, galīgo lēmumu par sprieduma atzīšanu un soda izpildi pieņem 90 dienās pēc sprieduma un apliecinošā dokumenta saņemšanas.

3. Ja izņēmuma gadījumos izpildes valsts kompetentajai iestādei nav iespējams ievērot 2. punktā minētos termiņus, tā nekavējoties, izmantojot jebkurus līdzekļus, informē sprieduma valsts kompetento iestādi, pamatojot atlikšanas iemeslus un norādot paredzamo laiku, kāds vajadzīgs galīgā lēmuma pieņemšanai.

13. pants

Apliecinošā dokumenta atsaukšana

Kamēr soda izpilde izpildes valstī nav sākusies, sprieduma valsts var atsaukt apliecināto dokumentu no minētās valsts, pamatojot tādu rīcību. Pēc apliecinošā dokumenta atsaukšanas izpildes valsts sodu vairs neizpilda.

14. pants

Pagaidu apcietināšana

Ja notiesātā persona atrodas izpildes valstī, izpildes valsts pēc sprieduma valsts lūguma, pirms tam, kad saņemts spriedums un apliecinošais dokuments, vai pirms tam, kad ir pieņemts lēmums atzīt spriedumu un izpildīt sodu, var apcietināt notiesāto personu vai veikt jebkādus citus pasākumus, lai nodrošinātu, ka notiesātā persona paliek tās teritorijā, kamēr nav pieņemts lēmums par sprieduma atzīšanu un soda izpildi. Soda ilgumu nevar pagarināt uz tā perioda rēķina, kas pavadīts apcietinājumā, pamatojoties uz šo noteikumu.

15. pants

Notiesāto personu nodošana

1. Ja notiesātā persona atrodas sprieduma valstī, viņu nodod izpildes valstij termiņā, par ko vienojas sprieduma valsts un izpildes valsts kompetentās iestādes, bet ne vēlāk kā 30 dienas pēc izpildes valsts galīgā lēmuma par sprieduma atzīšanu un soda izpildi.

2. Ja notiesātās personas nodošanu 1. punktā noteiktajā laika posmā kavē neparedzēti apstākļi, sprieduma valsts un izpildes valsts kompetentās iestādes nekavējoties sazinās viena ar otru. Nodšana notiek, tiklīdz minēto apstākļu vairs nav. Sprieduma valsts kompetentā iestāde nekavējoties informē kompetento izpildes valsts iestādi un vienojas par jaunu nodošanas datumu. Tādā gadījumā nodošana notiek 10 dienās no dienas, par ko panākta jaunā vienošanās.

16. pants

Tranzīts

1. Katra dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem atļauj tādas notiesātas personas tranzītu cauri savai teritorijai, kuru nodod izpildes valstij, ar nosacījumu, ka sprieduma valsts tai ir iesniegusi 4. pantā minētā apliecinošā dokumenta kopiju un tranzīta pieprasījumu. Tranzīta pieprasījumu un apliecināto dokumentu var pārsūtīt, izmantojot ikvienu rakstiski reģistrējamu līdzekli. Pēc dalībvalsts lūguma atļaut tranzītu sprieduma valsts nodrošina apliecināto dokumenta tulkojumu valodās, kuras norādītas šajā lūgumā un kuras ir pieņemamas dalībvalstij, kurai lūdz atļaut tranzītu.

2. Saņemot pieprasījumu atļaut tranzītu, dalībvalsts, kuru lūdz atļaut tranzītu, informē sprieduma valsti, ja tā nevar garantēt, ka pret notiesāto personu netiks uzsākta kriminālvajāšana vai – izņemot, kā paredzēts 1. punktā, – ka šo personu neaizturēs vai kā citādi neierobežos šīs personas pārvietošanās brīvību tās teritorijā saistībā ar jebkādu nodarījumu, kas izdarīts, vai sodu, kas piespriests, pirms šī persona atstāja sprieduma valsts teritoriju. Šādā gadījumā sprieduma valsts var pieprasījumu atsaukt.

3. Tranzīta dalībvalsts, kurai lūdz atļaut tranzītu, tādā pašā kārtībā paziņo par savu lēmumu, ko pieņem prioritāri un ne vēlāk kā vienu nedēļu pēc pieprasījuma saņemšanas. Šādu lēmumu var atlikt uz laiku, līdz dalībvalstij, kurai lūdz tranzītu, ir nosūtīts tulkojums, gadījumos, kad šāds tulkojums ir prasīts saskaņā ar 1. punktu.

4. Dalībvalsts, kurai lūdz atļaut tranzītu, var turēt notiesāto personu apcietinājumā tikai tik ilgi, cik vajadzīgs tranzītam cauri tās teritorijai.

5. Tranzīta pieprasījums nav vajadzīgs gaisa transporta gadījumos, kuros nav paredzēta apstāšanās. Tomēr, ja notiek neparedzēta nosēšanās, sprieduma valsts 72 stundās sniedz 1. punktā paredzēto informāciju.

17. pants

Tiesību akti, ar ko reglamentē soda izpildi

1. Soda izpildi reglamentē ar izpildes valsts tiesību aktiem. Tikai izpildes valsts iestādes saskaņā ar 2. un 3. punktu ir kompetentas pieņemt lēmumus par izpildes procedūrām un noteikt visus pasākumus, kas uz tām attiecas, tostarp pirmstermiņa vai nosacītas atbrīvošanas pamatus.

2. Izpildes valsts kompetentā iestāde visu brīvības atņemšanas laiku, kas jau izciests saistībā ar sodu, attiecībā uz kuru spriedums bija pieņemts, atskaita no kopējā brīvības atņemšanas laika, kas jāizcieš.

3. Izpildes valsts kompetentā iestāde pēc pieprasījuma informē sprieduma valsts kompetento iestādi par noteikumiem, kas ir piemērojami attiecībā uz iespējamu pirmstermiņa vai nosacītu atbrīvošanu. Sprieduma valsts var piekrist tam, ka piemēro šādus noteikumus, vai arī atsaukt apliecinājo dokumentu.

4. Dalībvalstis var paredzēt, ka, pieņemot kādu lēmumu par pirmstermiņa vai nosacītu atbrīvošanu, drīkst ņemt vērā arī tos sprieduma valsts norādītos tiesību aktus, saskaņā ar kuriem personai ir tiesības kādā konkrētā brīdī tikt atbrīvotai pirms termiņa vai nosacīti.

18. pants

Īpašie noteikumi

1. Personu, kas saskaņā ar 2. punktu ir nodota izpildes valstij atbilstīgi šim pamatlēmumam, nedrīkst vajāt, to nedrīkst tiesāt vai citādi atņemt tai brīvību par nodarījumu, kas izdarīts pirms šīs personas nodošanas un kas nav nodarījums, saistībā ar kuru šī persona tika nodota.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro šādos gadījumos:

a) ja persona, kam bijusi iespēja atstāt izpildes valsts teritoriju, to nav izdarījis 45 dienās pēc galīgas atbrīvošanas, vai ir atgriezies minētajā teritorijā pēc tās atstāšanas;

b) ja par nodarījumu nav paredzēts sodīt ar brīvības atņemšanu vai ar piespiedu līdzekli;

c) ja kriminālprocess neparedz piemērot pasākumus, kas ierobežo personas brīvību;

d) ja notiesātajai personai varētu piespriest sodu vai pasākumu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, jo īpaši naudassodu, vai kādu pasākumu, kas to aizstāj, arī tad, ja tas varētu ierobežot personas brīvību;

e) ja notiesātā persona ir piekritusi nodošanai;

f) ja notiesātā persona pēc nodošanas ir skaidri atteikies no tiesībām piemērot īpašos noteikumus attiecībā uz konkrētiem nodarījumiem, kas izdarīti pirms personas nodošanas.

Atteikšanos dara zināmu kompetentā izpildes valsts tiesu iestādē un reģistrē saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem. Atteikšanos izstrādā tā, lai skaidri norādītu, ka persona to ir izdarījusi brīvprātīgi un pilnībā apzinās sekas. Šajā sakarā personai ir tiesības izmantot advokāta pakalpojumus;

g) citos gadījumos, kas nav minēti a) līdz f) apakšpunktā, – ja sprieduma valsts dod piekrišanu saskaņā ar 3. punktu.

3. Piekrišanas lūgumu iesniedz sprieduma valsts kompetentai iestādei līdz ar Pamatlēmuma 2002/584/TI 8. panta 1. punktā minēto informāciju un tās tulkojumu, kā minēts tā 8. panta 2. punktā. Piekrišanu dod, ja saskaņā ar pamatlēmumu ir pienākums personu izdot. Lēmumu pieņem vēlākais 30 dienās pēc lūguma saņemšanas. Minētā pamatlēmuma 5. pantā minētajās situācijās izpildes valsts sniedz tajā paredzētās garantijas.

19. pants

Amnestija, apžēlošana, sprieduma pārskatīšana

1. Amnestēt un apžēlot var sprieduma valsts un arī izpildes valsts.

2. Tikai sprieduma valstij ir tiesības pieņemt lēmumus par lūgumiem pārskatīt spriedumu, ar ko piespriests sods, kurš jāizpilda saskaņā ar šo pamatlēmumu.

20. pants

Informācija no sprieduma valsts

1. Sprieduma valsts kompetentā iestāde tūlīt informē izpildes valsts kompetento iestādi par visiem lēmumiem vai pasākumiem, kuru dēļ sods vairs nav izpildāms uzreiz vai noteiktā laikposmā.

2. Izpildes valsts kompetentā iestāde beidz soda izpildi, tiklīdz sprieduma valsts kompetentā iestāde informē par minēto lēmumu vai pasākumu, kas minēts 1. punktā.

21. pants

Informācija, ko sniedz izpildes valsts

Izpildes valsts kompetentā iestāde, izmantojot jebkurus līdzekļus, ar ko var iegūt rakstisku apliecinājumu, nekavējoties informē sprieduma valsts kompetento iestādi:

a) par sprieduma un apliecinājo dokumenta nosūtīšanu kompetentai iestādei, kas atbildīga par izpildi saskaņā ar 5. panta 5. punktu;

- b) par to, ka faktiski nevar izpildīt sodu, jo pēc sprieduma un apliecinotā dokumenta nosūtīšanas izpildes valstij notiesātā persona izpildes valsts teritorijā nav atrodama; tādā gadījumā izpildes valstij nav pienākuma izpildīt sodu;
- c) par galīgo lēmumu atzīt spriedumu un izpildīt sodu, kopā ar šā lēmuma datumu;
- d) par jebkādu lēmumu neatzīt spriedumu un neizpildīt sodu saskaņā ar 9. pantu, kopā ar šāda lēmuma pamatojumu;
- e) par jebkādu lēmumu pielāgot sodu saskaņā ar 8. panta 2. vai 3. punktu, kopā ar šāda lēmuma pamatojumu;
- f) par jebkādu lēmumu neizpildīt sodu 19. panta 1. punktā minēto iemeslu dēļ, kopā ar šāda lēmuma pamatojumu;
- g) par nosacītas atbrīvošanas perioda sākumu un beigām, ja sprieduma valsts tā norādījusi apliecinotajā dokumentā;
- h) par notiesātās personas izbēgšanu no apcietinājuma;
- i) par soda izpildi, līdzko tas izpildīts.

22. pants

Notiesātās personas nodošanas sekas

- Ievērojot 2. punktu, sprieduma valsts neturpina soda izpildi, ja tā izpilde ir sākusies izpildes valstī.
- Tiesības izpildīt sodu nodod atpakaļ sprieduma valstij, ja izpildes valsts to informē par soda daļēju neizpildīšanu saskaņā ar 21. panta h) punktu.

23. pants

Valodas

1. Apliecinotā dokumentu tulko izpildes valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām. Šā pamatlēmuma pieņemšanas laikā vai vēlāk ikviena dalībvalsts deklarācijā, kuru deponē Padomes Ģenerālsēkretariātā, var paredzēt, ka tā pieņems tulkojumu vienā vai vairākās citās Eiropas Savienības iestāžu oficiālajās valodās.

2. Ievērojot šā panta 3. punktu, nav vajadzīgs sprieduma tulkojums.

3. Jebkura dalībvalsts pēc šā pamatlēmuma pieņemšanas vai vēlāk var Padomes Ģenerālsēkretariātā deponēt deklarāciju paziņot, ka tā kā izpildes valsts gadījumos, kad tā uzskata apliecinotā dokumenta saturu par nepietiekamu lēmuma pieņemšanai par soda izpildi, nekavējoties pēc sprieduma un apliecinotā dokumenta saņemšanas var pieprasīt, lai spriedumam vai tā būtiskām daļām pievieno to tulkojumu izpildes valsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, vai vienā vai vairākās Eiropas Savienības iestāžu oficiālajās valodās. Šādu lūgumu izdara pēc tam, kad attiecīgā gadījumā ir notikušas konsultācijas starp sprieduma un izpildes valsts kompetentajām iestādēm, lai norādītu sprieduma būtiskas daļas, kas ir jātulko.

Lēmumu par sprieduma atzīšanu un soda izpildi var atlikt, kamēr sprieduma dalībvalsts nosūta izpildes dalībvalstij minēto dokumentu tulkojumu vai – ja izpildes valsts nolemj tulkot spriedumu uz sava rēķina – līdz ir saņemts tā tulkojums.

24. pants

Izmaksas

Izmaksas, kas rodas sakarā ar šā pamatlēmuma piemērošanu, sedz izpildes valsts, izņemot izmaksas par notiesātās personas nodošanu izpildes valstij un izmaksas, kas rodas tikai un vienīgi sprieduma valsts suverēnā teritorijā.

25. pants

Sodu izpilde saskaņā ar Eiropas apcietināšanas orderi

Neskarot Pamatlēmumu 2002/584/TI, šā pamatlēmuma noteikumus piemēro *mutatis mutandis* tiktāl, ciktāl tie atbilst noteikumiem minētajā pamatlēmumā, sodu izpildei gadījumos, ja dalībvalsts apņemas izpildīt sodu lietās atbilstīgi 4. panta 6. punktam minētajā pamatlēmumā vai ja, rīkojoties saskaņā ar 5. panta 3. punktu minētajā pamatlēmumā, tā ir izvirzījusi nosacījumu, ka persona jānodod soda izciešanai attiecīgajā dalībvalstī, lai novērstu to, ka attiecīgā persona paliek nesodīta.

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

26. pants

Saistība ar citiem nolīgumiem un pasākumiem

1. Neskarot piemērošanu starp dalībvalstīm un trešām valstīm un to nodošanas piemērošanu saskaņā ar 28. pantu, ar šo pamatlēmumu no 2011. gada 5. decembra aizstāj šādu konvenciju atbilstīgus noteikumus, ko piemēro dalībvalstu attiecībām:

— 1983. gada 21. marta Eiropas Konvencija par notiesāto personu nodošanu un tās 1997. gada 18. decembra papildprotokols,

— 1970. gada 28. maija Eiropas Konvencija par kriminālspriedumu starptautisko spēkā esamību,

— III sadaļas 5. nodaļa 1990. gada 19. jūnija Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu par kontroles pakāpenisku atcelšanu pie kopīgajām robežām,

— 1991. gada 13. novembra Eiropas Kopienu dalībvalstu Konvencija par ārvalstīs pieņemtu spriedumu krimināllietās izpildi.

2. Dalībvalstis var turpināt jebkuru divpusēju vai daudzpusēju nolīgumu vai vienošanos piemērošanu pēc 2008. gada 27. novembra, ciktāl tie ļauj paplašināt šā pamatlēmuma mērķus un palīdz atvieglot vai vienkāršot sodu izpildes procedūras.

3. Dalībvalstis var noslēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai panākt vienošanos pēc 2008. gada 5. decembra, ciktāl tādi nolīgumi vai vienošanās ļauj papildināt vai paplašināt šā pamatlēmuma noteikumus un palīdz papildus atvieglināt vai vienkāršot sodu izpildes procedūras.

4. Dalībvalstis līdz 2009. gada 5. martam informē Padomi un Komisiju par spēkā esošiem 2. punktā minētajiem nolīgumiem un vienošanos, ko tās vēlas piemērot arī turpmāk. Dalīb-

valstis arī informē Padomi un Komisiju par jauniem nolīgumiem vai 3. punktā minēto vienošanos trijos mēnešos pēc parakstīšanas.

27. pants

Teritoriālā piemērošana

Šo pamatlēmumu piemēro Gibraltāram.

28. pants

Pārejas noteikums

1. Lūgumus, kas saņemti pirms 2011. gada 5. decembra, joprojām reglamentē saskaņā ar spēkā esošajiem juridiskajiem instrumentiem par notiesāto personu nodošanu. Uz lūgumiem, kas saņemti pēc minētā datuma, attiecas noteikumi, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar šo pamatlēmumu.

2. Tomēr laikā, kad Padome pieņem šo pamatlēmumu, ikviena dalībvalsts var nākt klajā ar deklarāciju, ka gadījumos, kad galīgais spriedums ir pieņemts pirms tās norādīta datuma, tā – kā sprieduma un izpildes valsts – turpinās piemērot spēkā esošos juridiskos instrumentus par notiesāto personu nodošanu, ko piemēro pirms 2011. gada 5. decembra. Ja ir iesniegta šāda deklarācija, šādos gadījumos piemēro šos instrumentus attiecībā uz visām pārējām dalībvalstīm neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav iesniegušas tādu pašu deklarāciju. Attiecīgais datums nevar būt vēlāks par 2011. gada 5. decembri. Minēto deklarāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. To var atsaukt jebkurā laikā.

29. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2011. gada 5. decembrim izpildītu šā pamatlēmuma prasības.

2. Dalībvalstis Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai dara zināmus noteikumus, ar ko tās savos tiesību aktos transponē saistības, kuras tām uzliktas ar šo pamatlēmumu. Pamatoties uz Komisijas ziņojumu, kas sagatavots, balstoties uz minēto informāciju, Padome ne vēlāk kā līdz 2012. gada 5. decembrim izvērtē, ciktāl dalībvalstis ir izpildījušas šā pamatlēmuma prasības.

3. Padomes Ģenerālsekretariāts informē dalībvalstis un Komisiju par atbilstīgi 4. panta 7. punktam un 23. panta 1. vai 3. punktam sniegtajām deklarācijām vai paziņojumiem.

4. Neskarot Līguma par Eiropas Savienību 35. panta 7. punktu, dalībvalsts, kas, piemērojot šā pamatlēmuma 25. pantu, atkārtoti ir sastapusies ar grūtībām, kas nav atrisinātas ar divpusējām konsultācijām, informē Padomi un Komisiju par tās grūtībām. Komisija, balstoties uz šo informāciju un uz jebkādu citu tai pieejamu informāciju, izstrādā ziņojumu un jebkuras ierosmes, ko tā uzskata par piemērotām, lai atrisinātu šīs grūtības.

5. Līdz 2013. gada 5. decembrim Komisija, pamatojoties uz saņemto informāciju, izstrādā ziņojumu, kam pievieno visas ierosmes, kuras tā var uzskatīt par vajadzīgām. Padome, pamatojoties uz jebkuru Komisijas ziņojumu un jebkurām ierosmēm, jo īpaši pārskata 25. pantu, lai apsvērtu, vai šis pants nav jāaizstāj ar konkrētākiem noteikumiem.

30. pants

Stāšanās spēkā

Šis pamatlēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2008. gada 27. novembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
M. ALLIOT-MARIE

I PIELIKUMS

APLIECINOŠAIS DOKUMENTS,

kas minēts 4. pantā Padomes Pamatlēmumā 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā ⁽¹⁾

a) * Sprieduma valsts:

* Izpildes valsts:

b) Tiesa, kas pasludinājusi galīgo spriedumu, ar ko piespriests sods:

Oficiālais nosaukums:

Spriedums pasludināts (datums: dd-mm-gggg):

Tas kļuva par galīgu spriedumu (datums: dd-mm-gggg):

Sprieduma lietas numurs (ja zināms):

c) Ziņas par iestādi, ar ko var sazināties jautājumos, kas saistīti ar šo apliecinājošo dokumentu:

1. Iestādes veids: Lūdzu izdarīt atzīmi attiecīgajā lauciņā:

Centrālā iestāde

Tiesa

Cita veida iestāde

2. Ziņas par c) punkta 1. apakšpunktā minēto iestādi:

Oficiālais nosaukums:

.....

Adrese:

.....

Tālr. nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Faksa nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

E-pasta adrese (ja ir):

3. Valodas, kurās ar iestādi var sazināties:

4. Ziņas par to(tām) personu(-ām), ar kuru(-ām) sazināties, ja vajadzīga papildu informācija, lai izpildītu spriedumu vai vienotos par personas nodošanas procedūram (vārds, dienesta pakāpe/kategorija, tālruņa nr., faksa nr., e-pasta adrese), ja tās atšķiras no 2. punktā minētajām:

.....

.....

(1) Šim apliecinājošajam dokumentam ir jābūt rakstītam vai tulkotam vienā no izpildes valsts oficiālajām valodām vai jebkurā citā minētajai valstij pieņemamā valodā.

d) Ziņas par personu, kurai piespriests sods:

Uzvārds:

Vārds(-i):

Pirmslaulību uzvārds, ja ir:

Pseidonīms(-i), ja ir:

Dzimums:

Valstspiederība:

Personas kods un sociālās nodrošināšanas numurs (ja zināms):

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

Pēdējās zināmās adreses/dzīvesvietas:

Valoda(-as), kuru(-as) persona saprot (ja zināma(-as)):

.....

Notiesātā persona ir:

sprieduma valstī un jānodod izpildes valstij

izpildes valstī un sprieduma izpildei jānotiek šajā valstī

Papildu informācija, kas jāiesniedz, ja ir pieejama un vajadzīga:

1. Personas fotoattēls un pirkstu nospiedumi un/vai ziņas par personu, pie kuras griezties, lai gūtu šādu informāciju:

.....

2. Notiesātās personas identifikācijas kartes vai pases veids un numurs:

.....

3. Notiesātās personas uzturēšanās atļaujas veids un numurs:

.....

4. Citas svarīgas ziņas par notiesātās personas ģimeni, sociālajām un profesionālajām saiknēm ar izpildes valsti:

.....

.....

e) Sprieduma valsts lūgums veikt pagaidu arestu (ja notiesātā persona ir izpildes valstī):

Sprieduma valsts lūdz izpildes valsti arestēt notiesāto personu vai veikt jebkādu citu pasākumu, lai nodrošinātu, ka notiesātā persona paliek tās teritorijā, kamēr nav pieņemts lēmums par sprieduma atzīšanu un soda izpildi.

Sprieduma valsts jau ir lūgusi izpildes valsti arestēt notiesāto personu vai veikt jebkādu citu pasākumu, lai nodrošinātu, ka notiesātā persona paliek tās teritorijā, kamēr nav pieņemts lēmums par sprieduma atzīšanu un soda izpildi. Lūdzu norādīt tās izpildes valsts iestādes nosaukumu, kas ir pieņēmusi lēmumu lūgt personu arestēt (ja informācija vajadzīga un zināma)

.....

.....

.....

f) Saistība ar jebkuru iepriekšēju Eiropas apcietināšanas orderi (EAO):

- EAO ir izsniegts brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildei, un izpildes dalībvalsts apņemas izpildīt spriedumu vai piemērot ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli saskaņā ar EAO pamatlēmuma 4. panta 6. punktu.

EAO izdošanas datums un numurs, ja zināms:

.....

Iestādes nosaukums, kas izdevusi EAO:

Datums lēmumam, ar ko apņemas izpildīt spriedumu, un numurs, ja zināms:

.....

Iestādes nosaukums, kas pieņēmusi lēmumu, ar ko apņemas izpildīt spriedumu:

.....

- EAO izsniegts, lai veiktu tādas personas kriminālvajāšanu, kas ir izpildes valsts pilsonis vai rezidents, un izpildes valsts ir izdevusi personu ar nosacījumu, ka persona tiks nogādāta atpakaļ izpildes valstī, lai izciestu brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli, kas tai piespriests izsniegšanas dalībvalstī (EAO pamatlēmuma 5. panta 3. punkts).

Datums lēmumam par personas izdošanu:

Iestādes nosaukums, kas pieņēmusi lēmumu par personas izdošanu:

Lēmuma numurs, ja zināms:

Personas izdošanas datums, ja zināms:

g) Sprieduma un apliecināšā dokumenta pārsūtīšanas iemesli (ja izdarīta atzīme pie f) punkta, šeit nav jāatzīmē):

Spriedumu un apliecināšo dokumentu nosūta izpildes valstij, jo sprieduma pieņemšanas iestāde ir pārliecināta, ka soda izpilde izpildes valstī sekmēs notiesātās personas sociālo rehabilitāciju un:

- a) notiesātā persona ir izpildes valsts valstspiederīgais un tur dzīvo
- b) notiesātā persona ir izpildes valsts valstspiederīgais, un notiesāto personu paredzēts uz to izraidīt pēc soda izciešanas, pamatojoties uz izraidīšanas vai izsūtīšanas rīkojumu, kas iekļauts spriedumā vai tiesas vai administratīvā nolēmumā vai jebkurā citā pasākumā, kas izriet no minētā sprieduma. Ja izraidīšanas vai izsūtīšanas rīkojums nav iekļauts spriedumā, lūdz norādīt tās iestādes nosaukumu, kas izdevusi rīkojumu, izdošanas datumu un rīkojuma numuru, ja tas ir zināms:
- c) izpildes valsts ir valsts, kura nav minēta a) vai b) apakšpunktā un kuras kompetentā iestāde ir piekritusi, ka šai valstij pārsūta spriedumu un apliecināšo dokumentu
- d) izpildes valsts ir nosūtījusi paziņojumu saskaņā ar pamatlēmuma 4. panta 7. punktu un:
- ir apstiprināts, ka saskaņā ar sprieduma valsts kompetentās iestādes rīcībā esošo informāciju notiesātā persona dzīvo un pastāvīgi un legāli vismaz piecus gadus uzturas izpildes valstī un tā saglabās tiesības pastāvīgi uzturēties šajā valstī, vai
- ir apstiprināts, ka notiesātā persona ir izpildes valsts valstspiederīgais.

h) Spriedums, ar ko piespriests sods:

1. Spriedums attiecas kopumā uz nodarījumiem.

Faktu kopsavilkums un to apstākļu apraksts, kādos nodarījums(-i) tika izdarīts(-i), tostarp ziņas par laiku un vietu, kā arī par to, kādā veidā bija iesaistīta notiesātā persona:

.....

Nodarījuma(-u) veids un juridiskā klasifikācija un piemērojamās tiesību normas, uz kuru pamata pieņemts spriedums:

.....

2. Ciktāl h) punkta 1. apakšpunktā minētais(-ie) nodarījums(-i) saskaņā ar sprieduma valsts tiesību aktiem atbilst vienam vai vairākiem no turpmāk minētajiem nodarījumiem, par ko var piespriest brīvības atņemšanu vai piespiedu līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi, lūdzu attiecīgi atzīmēt, izdarot atzīmi tam atvēlētajā(-os) lauciņā(-os):

- Dalība noziedzīgā organizācijā
- Terorisms
- Cilvēku tirdzniecība
- Bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija;
- Narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība
- Ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība
- Korupcija
- Krāpšana, tostarp krāpšana, kas apdraud Eiropas Kopienu finanšu intereses atbilstīgi 1995. gada 26. jūlija Konvencijai par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību
- Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija
- Naudas, tostarp *euro*, viltošana
- Datortoziegumi
- Noziegumi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku sugu un apdraudētu augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība
- Palīdzība nelikumīgi ieceļot un uzturēties
- Slepkaivība, smagi miesas bojājumi
- Cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība
- Personas nolaupišana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana
- Rasisms un ksenofobija
- Organizēta vai bruņota laupīšana
- Kultūras priekšmetu, tostarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība
- Krāpniecība
- Rekets un izspiešana
- Kontrafaktu un pirātisku ražojumu izgatavošana
- Administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība
- Maksāšanas līdzekļu viltošana
- Hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība
- Kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība
- Zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība
- Izvarošana
- Dedzināšana
- Noziegumi Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā
- Gaisakuģa vai kuģa nelikumīga sagrābšana
- Sabotāža

3. Ciktāl uz 1. punktā minēto(-ajiem) nodarījumu(-iem) neattiecas 2. punkts vai ja spriedums un apliecinotais dokuments ir pārsūtīts dalībvalstij, kas paziņojusi, ka tā pārbaudīs abpusējo sodāmību (pamatlēmuma 7. panta 4. punkts), lūdzu sniegt šā/šo nodarījuma(-u) pilnu aprakstu:

.....

i) Informācija par spriedumu, ar ko piespriests sods:

1. Norādīt, vai spriedums pieņemts aizmuguriski:

Nē

Jā. Ir apstiprināts, ka:

persona tika informēta personīgi vai ar tāda pārstāvja starpniecību, kas ir kompetents atbilstīgi sprieduma valsts tiesību aktiem, par to, kad un kur notika attiecīgās lietas izskatīšana, kuras rezultātā pieņemts aizmuguriskais spriedums, vai

persona kompetentai iestādei ir apliecinājusi, ka tā neapstrīd lēmumu.

2. Ziņas par soda ilgumu:

2.1. Soda kopējais ilgums (dienās):

2.2. Kopējais brīvības atņemšanas laiks, kas jau izciests saistībā ar sodu, attiecībā uz kuru spriedums bija pieņemts (dienās),
..... līdz (...) (norādīt datumu, kad aprēķins tika veikts: dd-mm-gggg):

2.3. Dienu skaits, kas jāatskaita no kopējā soda izciešanas laika citu, nevis 2.2. punktā minēto iemeslu dēļ (piemēram, amnestija, apzēlošana utt., kas jau piešķirtas attiecībā uz šo sodu):
..... līdz (...) (norādīt datumu, kad aprēķins tika veikts: dd-mm-gggg):

2.4. Soda izciešanas laika beigu datums sprieduma valstī:

Nav piemērojams, jo persona patlaban neatrodas ieslodzījumā

Persona patlaban ir ieslodzījumā un saskaņā ar sprieduma valsts tiesību aktiem sods būs pilnībā izciests (norādīt datumu: dd-mm-gggg) ⁽¹⁾:

3. Soda veids:

Brīvības atņemšanas sods

Pasākums, kas saistīts ar brīvības atņemšanu (lūdzu precizēt):
.....

j) Informācija attiecībā uz pirmtermiņa vai nosacītu atbrīvošanu:

1. Saskaņā ar sprieduma valsts tiesību aktiem notesātajai personai ir tiesības tikt priekšlaicīgi vai nosacīti atbrīvotai no ieslodzījuma, ja tā izcietusi:

pusi no soda laika

divas trešdaļas no soda laika

citu soda laika daļu (lūdzu norādīt):

2. Sprieduma valsts kompetentā iestāde lūdz informēt par:

izpildes valsts tiesību aktu noteikumiem, kas piemērojami attiecībā uz notesātās personas priekšlaicīgu vai nosacītu atbrīvošanu

priekšlaicīgas vai nosacītas atbrīvošanas perioda sākumu un beigām

⁽¹⁾ Lūdzu ievietot šeit datumu, kad sods būtu pilnībā izciests (neierēķinot priekšlaicīgas vai nosacītas atbrīvošanas iespējas), ja persona paliktu sprieduma valstī.

k) Notiesātās personas viedoklis:

1. Notiesātās personas viedokli nevarēja uzklaut, jo šī persona jau ir izpildes valstī
2. Notiesātā persona ir sprieduma valstī un
- a. ir lūgusi pārsūtīt spriedumu un apliecinājo dokumentu
- piekrita, ka pārsūta spriedumu un apliecinājo dokumentu
- nepiekrita, ka pārsūta spriedumu un apliecinājo dokumentu (notiesātās personas norādītie iemesli):
-
-
- b. Notiesātās personas viedoklis ir pievienots
- Notiesātās personas viedoklis jau ir nosūtīts izpildes valstij (datums: dd-mm-gggg):
-

l) Citi lietai nozīmīgi apstākļi (nav obligāti):

.....

.....

m) Galīgā informācija:

Sprieduma(-u) teksts ir pievienots(-i) šim apliecinājošajam dokumentam ⁽¹⁾.

Iestādes, kas izdod apliecinājo dokumentu, un/vai tās pārstāvja paraksts, kas apliecina apliecinājo dokumenta satura pareizību:

.....

Vārds:

Ieņemamais amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Datums:

Oficiāls zīmogs (ja tāds ir)

⁽¹⁾ Sprieduma valsts kompetentajai iestādei ir jāpievieno visi ar lietu saistītie spriedumi, kas nepieciešami, lai būtu visa informācija par izpildāmo galīgo sodu. Var pievienot arī visus pieejamos sprieduma(-u) tulkojumus.

II PIELIKUMS

NOTIESĀTĀS PERSONAS INFORMĒŠANA

Ar šo Jūs informē par (sprieduma valsts kompetentās iestādes) lēmumu pārsūtīt (sprieduma valsts kompetentās tiesas) (sprieduma pasludināšanas datums) spriedumu Nr. (sprieduma numurs, ja zināms) (izpildes valstij), lai tā atzītu spriedumu un izpildītu ar to piespriesto sodu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, īstenojot Padomes Pamatlēmumu 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā.

Soda izpildi reglamentēs ar (izpildes valsts) tiesību aktiem. Šis valsts iestādes būs kompetentas lemt par izpildes norisi un noteikt visus ar to saistītos pasākumus, tostarp pamatot priekšlaicīgu vai nosacītu atbrīvošanu.

..... (izpildes valsts) kompetentajai iestādei visu brīvības atņemšanas laiku, kas jau izciests saistībā ar sodu, attiecībā uz kuru spriedums bija pieņemts, jāatskaita no kopējā brīvības atņemšanas laika, kas jāizcieš. (izpildes valsts) kompetentā iestāde var pielāgot piespriesto sodu tikai tad, ja sods pēc tā ilguma vai veida neatbilst šīs valsts tiesību aktiem. (izpildes valsts) pielāgotais sods nepastiprina sprieduma valstī piespriestā soda veidu vai ilgumu.
